

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010380
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2022:6722010380.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou JUDr. Marianou Philadelphiovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08. novembra 2022 vo Zvolene, v trestnej veci obžalovaného Y. W., B.. XX.XX.XXXX, stíhaného pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný Y.B. W., nar. XX.XX.XXXX P. X. X., trvale bytom Z., J. W. XXXX/XX, občan SR

je vinný,
že

dňa 19. augusta 2009 podal na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene Žiadosť o pomoc v hmotnej núdzi, v ktorej svojím podpisom vedome nepravdivo uviedol, že nemá žiaden nehnuteľný majetok ani iný majetok, ktorým by mohol riešiť stav hmotnej núdze seba a svojej rodiny, a to napriek tomu, že bol v tom čase spoluvlastníkom nehnuteľností v katastrálnom území Z. zapísaných na LV č. XXXX ako rodinný dom súpisné číslo XXXX na pozemku KN - C par. č. XXXX/X, ako pozemok KN - C par. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 181 m² a ako pozemok KN - C par. č. XXXX/X, záhrady o výmere 228 m² a napriek tomu, že bol spoluvlastníkom obchodného podielu v obchodnej spoločnosti Š., U.. U. G.. C.. so sídlom J. W. XXXX/XX, Z. XXX XX, IČO: XX XXX XXX, na základe ktorých nepravdivých údajov mu bol v rozpore s § 8 vtedy platného zákona č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi priznaný štatút občana v hmotnej núdzi a priznané dávky v hmotnej núdzi, čím za obdobie od 1.8.2009 do 31.12.2010 ku škode štátneho rozpočtu SR od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene neoprávnene poberal dávky v hmotnej núdzi v celkovej výške 3 856,40 €, - dňa 4. mája 2009 podal na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene Žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, v ktorej svojím podpisom vedome nepravdivo čestne prehlásil, že neprevádzkuje ani nevykonáva samostatne zárobkovú činnosť napriek tomu, že bol spoločníkom obchodnej spoločnosti Š., U.. U. G.. C.. U. U. J. W.B. XXXX/XX, Z. XXX XX, N.: XX XXX XXX, na základe čoho bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie v rozpore s ustanovením § 5 a § 6 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti, a následne na základe Žiadosti o poskytnutie príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť zo dňa 27.4.2010 s ním Úrad práce, sociálnych vecí vo Zvolene dňa 26.5.2010 uzatvoril Dohodu o poskytnutí príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť a vyplatil mu dňa 8.7.2010 sumu vo výške 2 497,38 € a dňa 2.8.2010 sumu vo výške 1 404,78 €, čím mu bol ku škode štátneho rozpočtu SR od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene neoprávnene poskytnutý finančný príspevok v celkovej výške 3 902,16 €,

t e d a

vylákal od iného príspevok a iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorých poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa, a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia, činom spôsobil väčšiu škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona
Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zákona.
§ 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, súd výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona, súd ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal pod č. 3Pv 263/20/6611-45 dňa 04.07.2022 obžalobu na obv. Y. W. pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Hlavné pojednávanie postupom podľa ustanovenia § 361 ods. 2 Tr. poriadku súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného, keď považoval všetky podmienky pre takýto postup za splnené. Súd, na návrh prokurátora podaný v obžalobe, opatrením sp. zn. 1T/27/2022 zo dňa 22.07.2022 rozhodol, že v prejednávanej trestnej veci obv. Y. W. sa bude konať ako proti ušlému, nakoľko z podkladov zabezpečených počas prípravného konania vyplýva, že obvinený sa dlhodobo aj s rodinou zdržuje na známej adrese vo Veľkej Británii. Napriek tomuto poznatku a následnému dožiadaniu o právnu pomoc do Anglicka, obsahom ktorého dožiadania bolo vykonanie procesného výsluchu obvineného a zabezpečenie doručenia na vec sa vzťahujúcich rozhodnutí vydaných v predmetnej veci, anglická strana dožiadaniu nevyhovela a výsluch obvineného neuskutočnila. Z písomných vyjadrení obvineného, ktoré sú súčasťou vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že tento neplánuje v dohľadnej dobe pricestovať na územie SR, pričom spáchanie skutku v podaniach popiera. Bez výsledku ostal aj príkaz na zatknutie vydaný tunajším súdom, pričom na vydanie Európskeho, resp. Medzinárodného zatýkacieho rozkazu neboli splnené podmienky, preto súd opatrením sp. zn. 1T/27/2022 zo dňa 22.07.2022 rozhodol, že v trestnej veci obvineného Y. W. sa bude konať ako proti ušlému. Obvinený si sám zvolil obhajcu, ktorému bola riadne doručená obžaloba, ako aj predvolanie na hlavné pojednávanie.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku a zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Skutkový stav je preukazovaný dôkazmi, a to výpoveďou svedkov a čítaním listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou trestného spisu.

Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že podanú obžalobu považuje za nedôvodnú, pretože obžalovaný sa trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu nedopustil. Obžalovaný nekonal podvodným spôsobom a nechcel ani vylákať finančné prostriedky od Úradu práce sociálnych vecí a rodiny vo Zvolen. V čase pri podávaní žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi dňa 19.08.2009 a žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňa 04.05.2009 bol obžalovaný skutočne v hmotnej núdzi, keď bol nútený bývať v nájomnom byte, pretože nehnuteľnosti, ktorých je vlastníkom boli v dezolátnom stave a dokonca zaťažené záložným právom, z ktorého dôvodu s nimi nemohol nakladať. Ku skutočnosti, že obžalovaný mal byť v čase podania žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie spoločníkom obchodnej spoločnosti Š., U.. U. G..C.. obhajca uviedol, že obžalovaný bol spoločníkom predmetnej obchodnej spoločnosti, túto skutočnosť oznámil aj ÚPSVaR, pričom uviedol, že bol tzv. „bielym koňom“ spoločnosti a o tom, čo sa v spoločnosti dialo sa dozvedel až od daňového úradu, keď mu prišla výzva na úhradu dlhu na dani vo výške 6.000,00 Eur, z čoho zostal zaskočený, lebo nemal vedomosť o tom, že by do spoločnosti vstúpil ako spoločník. Obžalovaný podpísal nejaké dokumenty týkajúce sa spoločnosti, avšak nevedel, čo podpisuje, pričom uvedenú skutočnosť si uvedomil, až keď mu začali chodiť výzvy na úhradu dlhu. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nemohol nakladať s nehnuteľnosťou, ktorej bol vlastníkom, nemohol si pomôcť ani finančnými prostriedkami z predaja tejto nehnuteľnosti. Nie je pravdou, že by obžalovaný vedome konal tak, ako je uvedené v obžalobe. Obžalovaný považoval podporu od štátu za primeranú, pričom jeho konanie nemožno označiť za podvodné.

Poškodená Y. N. Č., zastupujúca Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Zvolen, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v spise ÚPSVaR sa nenachádza vyjadrenie obžalovaného o tom, že je vlastníkom akéhokoľvek nehnuteľného majetku, resp. že by obžalovaný o týchto skutočnostiach informoval zamestnankyňu úradu. Až na základe lustrácie z portálu katastra nehnuteľností v roku 2012 sa ÚPSVaR dozvedel, že obžalovaný vlastní nehnuteľný majetok. Vo vzťahu k žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie poškodená uviedla, že obžalovaný dňa 05.05.2010 predložil úradu len fotokópiu Zmluvy o prevode obchodného podielu medzi obžalovaným, jeho manželkou a nadobúdateľom Y. W., avšak úradne overený bol len podpis nadobúdateľa Y. W., a to napriek tomu, že na zmluve o prevode obchodného podielu musí byť úradne overený podpis nielen nadobúdateľa, ale aj prevodcu obchodného podielu. Taktiež poukázala na skutočnosť, že v zmysle ust. § 115 Obchodného zákonníka účinky prevodu obchodného podielu nastávajú voči spoločnosti odo dňa doručenia zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti, pričom úrad nemal predmetnú skutočnosť osvedčenú. K veci ďalej uviedla, že pokiaľ ÚPSVaR zistí uvedenie nepravdivých údajov v žiadosti o poskytnutie príspevku, je oprávnený požadovať vrátenie príspevku v 3-ročnej premlčacej dobe od vyplatenie predmetného príspevku. Obžalovaný s ÚPSVaR nekomunikoval, neposkytoval potrebnú súčinnosť, z ktorého dôvodu ÚPSVaR nemal možnosť overiť si potrebné skutočnosti. Po zistení, že obžalovaný v žiadostiach o poskytnutie príspevkov uviedol nepravdivé informácie, ÚPSVaR dňa 06.02.2013 vyzval obžalovaného na vrátenie poskytnutého finančného príspevku. Trestné oznámenie v predmetnej veci podal ÚPSVaR dňa 20.02.2013. K samotnému postupu pri vybavovaní žiadosti o poskytnutie finančných prostriedkov sa poškodená vyjadriť nevedela, a to z dôvodu, že na takomto oddelení nepracuje, avšak uviedla, že o všetkých dôležitých skutočnostiach sa vždy spíše zápisnica.

Svedok H. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná veľmi dobre. Pred tromi rokmi sa vrátil z Anglicka, kde bol s obžalovaným v kontakte. Svedok ďalej uviedol, že bol prítomný, keď obžalovaný prevzal od Y. W. zmluvu o predaji nehnuteľnosti, ktorá nemala byť zaťažená žiadnym záložným právom ani inými ťarchami. Nevedel sa vyjadriť ku skutočnosti, či medzi obžalovaným a Y. W. došlo aj k nejakému finančnému vyrovnaniu. Keď obžalovaný zistil, že je nehnuteľnosť zaťažená, spolu s obžalovaným išiel hľadať Y. W. B. U., dokonca ho hľadali aj v Poprade, kde sa mal zdržiavať, avšak neúspešne. Ohľadom prevodu obchodného podielu v spoločnosti Š., U.. U. G..C.. nevedel uviesť žiadne skutočnosti. Svedok sa na hlavné pojednávanie dostavil z tohto dôvodu, že mu obžalovaný volal a požiadal ho, aby išiel vypovedať. K veci mu obžalovaný nič viac neuviedol, len ho požiadal, aby sa dostavil na súd, pričom mu uviedol miesto a čas, kedy sa má na hlavné pojednávanie dostaviť.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 269 a § 253 ods. 2 Tr. poriadku čítaním listinných dôkazov, a to trestného oznámenia ÚPSVaR Zvolen /č.l. 1-2/, zápisnice o trestnom oznámení /č.l. 3-7/, oznámenia /č.l. 3-7/, uznesenia o vznesení obvinenia /č.l. 8-9/, žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi /č.l. 11-12/, potvrdenia Mesta Zvolen /č.l. 13/, zmluvy o nájme /č.l. 14-16/, výdavkových dokladov /č.l. 17/, prílohy žiadosti na príspevok na bývanie /č.l. 18/, rozhodnutia o pozastavení živnosti /č.l. 19, č.l. 35/, záznamu o šetrení /č.l. 20/, rozhodnutia ÚPSVaR /č.l. 21-24, č.l. 38-39/, potvrdenia o dávkach /č.l. 26-27/, výpisu z LV /č.l. 28-29/, žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie s poučením /č.l. 30-34/, živnostenského listu /č.l. 36/, čestného vyhlásenia /č.l. 37/, žiadosti o poskytnutie príspevku na zárobkovú činnosť s prílohou /č.l. 40-41/, potvrdenia DÚ Zvolen /č.l. 42/, potvrdenia Sociálnej poisťovne /č.l. 43/, potvrdenia obchodnej spoločnosti Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. /č.l. 44/, kontrolného listu /č.l. 45-49/, dohody ÚPSVaR s obvineným /č.l. 50-56/, bankového výpisu /č.l. 57-58/, výzvy ÚPSVaR na vrátenie dávky /č.l. 59/, výpisu z OR /č.l. 60, 193, 194/, plnej moci pre obhajcu /č.l. 98/, dožiadania o poskytnutie právnej pomoci do Veľkej Británie /č.l. 101-105/, výsledku dožiadania o právnu pomoc /č.l. 108/, dožiadania a správy k pobytu obvineného /č.l. 147, 148, 159,160, 161, 180/, opatrenia podľa § 358 Tr. poriadku /č.l. 178/, oznámenia obvineného /č.l. 202/, výpisu z evidencie priestupkov obvineného /č.l. 207/, odpisu RT /č.l. 208-210/, RT /č.l. 245-246/, Priestupkov /č.l. 247/, Spisu OS Zvolen /3T/74/2022/, na návrh obhajcu obžalovaného zápisnica zo dňa 17.05.2022 /č.l. 216-221 zo spisu 3T/74/2022/.

Zo žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi zo dňa 19.08.2009 je zrejmé, že obžalovaný v predmetnej žiadosti neuviedol skutočnosť, že je vlastníkom rodinného domu a tiež vlastníkom väčšinového obchodného podielu v spoločnosti Š., U.. U. G..C..

Z rozhodnutia ÚPSVaR zo dňa 20.08.2009 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za občana v hmotnej núdzi a bola mu priznaná dávka a príspevky v sume 99,29 Eur mesačne od 01.08.2009.

Z výpisu z katastra nehnuteľností súd zistil, že obžalovaný bol v čase podávania žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi bezpodielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, a to rodinného domu súp. č. XXXX, postaveného na parcele KN - C č. XXXX/X, zapísaného v katastri nehnuteľností pre okres Zvolen, obec Zvolen, katastrálne územie Zvolen.

Zo žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie zo dňa 04.05.2009 je zrejmé, že obžalovaný v predmetnej žiadosti uviedol, že nevykonáva a ani neprevádzkuje samostatne zárobkovú činnosť.

Z rozhodnutia ÚPSVaR zo dňa 05.05.2009 vyplýva, že obžalovaný bol do evidencie uchádzačov o zamestnanie zaradený dňom 04.05.2009.

Dohoda o poskytnutí príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť zo dňa 26.05.2010 preukazuje, že ÚPSVaR sa zaviazal obžalovanému poskytnúť príspevok na úhradu nákladov súvisiacich so samostatne zárobkovou činnosťou v celkovej výške 3.902,16 Eur.

Z bankového výpisu zo dňa 08.07.2010 a zo dňa 02.08.2010 súd zistil, že ÚPSVaR obžalovanému vyplatil dňa 08.07.2010 jednorazový príspevok vo výške 2.497,38 Eur a dňa 02.08.2010 jednorazový príspevok vo výške 1.404,78 Eur.

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica je zrejmé, že obžalovaný bol spoločníkom obchodnej spoločnosti Š., U.. U. G.C.. od 04.07.2008 až do 23.11.2021, kedy bola spoločnosť vymazaná ex offo podľa § 768s ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. v znení zákona č. 390/2019 Z. z.

Podľa § 225 ods. 1 Tr. zákona, kto vyláka od iného dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa, a to tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 225 ods. 4 Tr. zákona, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1, 2 alebo 3

- a) a spôsobí ním väčšiu škodu,
- b) z osobitného motívu, alebo
- c) závažnejším spôsobom konania.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo a v ich súhrne v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je rozvedený vo výroku tohto rozsudku.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaný svojím konaním po objektívnej aj subjektívnej stránke naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zákona, keď pri podávaní žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi a žiadosti o poskytnutie príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť uviedol nepravdivé údaje, čím Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Zvolen uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na ich poskytnutie, čím vylákal zo štátneho rozpočtu príspevok a iné plnenie, ktorých poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré v čase podávania žiadostí obžalovaný nespĺňal, pričom svojím konaním spôsobil ÚPSVaR väčšiu škodu a čin páchal po dlhší čas.

Súd mal konanie obžalovaného uvedené vo výrokovvej časti rozsudku za preukázané na základe vykonaného dokazovania v prípravnom a súdnom konaní, najmä výsluchom poškodenej zastupujúcej Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Zvolen, ktorá v rámci výsluchu potvrdila, že obžalovaný v žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi zamlčal skutočnosť, že je vlastníkom nehnuteľného majetku, a to rodinného domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. č. XXXX/X, zapísaného v katastri nehnuteľností pre okres Z., obec Z., katastrálne územie Z.. Rovnako v žiadosti uviedol, že nemá žiaden príjem ani hnuiteľný majetok, ktorým by mohol riešiť stav hmotnej núdze seba a svojej rodiny. Uvedené skutočnosti vyplývajú

aj zo samotnej žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi zo dňa 18.08.2009, kde obžalovaný v bode E. „Majetkové pomery žiadateľa a ďalších spoločne posudzovaných osôb“ neoznačil, že by bol vlastníkom nehnuteľností, hnutelých vecí vyššej hodnoty, vkladov alebo cenných papierov. Rovnako aj v bode G. „Bytové pomery žiadateľa“ obžalovaný označil, že je len nájomcom bytu, pričom skutočnosť, že je vlastníkom rodinného domu v tomto bode neoznačil. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že prílohou žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi nebola ani kúpna zmluva, resp. iný nadobúdaci titul, na základe ktorého sa obžalovaný stal vlastníkom nehnuteľnosti, a to napriek tomu, že priamo v žiadosti sa v poznámke k bodu E. uvádza, že žiadateľ o majetkových pomeroch predloží napr. kúpnu zmluvu, list vlastníctva, darovaciu zmluvu, znalecký posudok a pod. Obžalovaný k žiadosti priložil len potvrdenie o trvalom pobyte z Mestského úradu Zvolen a Zmluvu o nájme bytu zo dňa 01.10.2008, pričom platenie nájomného osvedčil výdavkovými pokladničnými blokmi. Na základe informácií poskytnutých zo strany obžalovaného, ÚPSVaR rozhodnutím zo dňa 20.08.2009 priznal obžalovanému dávku v hmotnej núdzi vo výške 99,29 Eur mesačne od 01.08.2009. O skutočnosti, že obžalovaný je bezpodielovým spoluvlastníkom nehnuteľných vecí sa ÚPSVaR dozvedel až v roku 2012, teda po priznaní a vyplatení dávky v hmotnej núdzi, a to na základe lustrácie na portáli katastra nehnuteľností. Okrem toho bolo na základe listinných dôkazov preukázané, že obžalovaný bol v čase podávania žiadosti aj vlastníkom obchodného podielu v spoločnosti Š., U.. U. G..C., ktorú skutočnosť pred ÚPSVaR taktiež zamlčal. Z výpovede poškodenej vyplynulo, že pokiaľ by ÚPSVaR disponoval informáciou o skutočných majetkových pomeroch obžalovaného, dávka v hmotnej núdzi by mu nebola priznaná a následne ani vyplatená.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 599/2003 Z. z., občan v hmotnej núdzi a fyzické osoby, ktoré sa s občanom v hmotnej núdzi spoločne posudzujú, sa nepovažujú za občanov v hmotnej núdzi, ani keď ich príjem nedosahuje životné minimum ustanovené osobitným predpisom, ak si svojim majetkom môžu zabezpečiť základné životné podmienky a pomôcť v hmotnej núdzi.

Podľa § 8 ods. 2 zákona č. 599/2003 Z. z., za majetok podľa tohto zákona sa považujú hnutelné veci a nehnuteľné veci, a ak to ich povaha pripúšťa, práva alebo iné majetkové hodnoty.

Podľa § 8 ods. 3 písm. a) zákona č. 599/2003 Z. z., občan v hmotnej núdzi a fyzické osoby, ktoré sa s občanom v hmotnej núdzi spoločne posudzujú, si majú pomôcť v hmotnej núdzi užívaním vlastného majetku, správou vlastného majetku, predajom vlastného majetku alebo prenájmom vlastného majetku. Od občana a fyzických osôb, ktoré sa s občanom v hmotnej núdzi spoločne posudzujú, nemožno požadovať predaj alebo prenájom

a) nehnuteľnosti, ktorú užívajú na primerané trvalé bývanie; u občana a fyzickej osoby, ktorá sa s občanom v hmotnej núdzi spoločne posudzuje, sa na primeranosť nehnuteľnosti užívanej na trvalé bývanie neprihliada, ak občan a fyzická osoba, ktorá sa s občanom v hmotnej núdzi spoločne posudzuje, dovŕšili dôchodkový vek,

Súd mal na základe vyššie uvedeného preukázané, že obžalovaný v čase podania žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi dňa 19.08.2009 zamlčal rozhodujúce skutočnosti ohľadom jeho majetkových pomeroch, čím ÚPSVaR uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie dávky v hmotnej núdzi, a takýmto konaním vylákal príspevok zo štátneho rozpočtu v celkovej výške 3.856,40 Eur, a to aj napriek tomu, že podmienky na poskytnutie tohto príspevku nespĺňal. Obžalovaný bol v rozhodujúcom čase jednak bezpodielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, ktorej predajom alebo prenájmom si mohol zabezpečiť finančné prostriedky na riešenie svojej nepriaznivej životnej situácie (ako to predpokladá aj ust. § 8 ods. 3 zákona č. 599/2003 Z. z.). Okrem toho bol tiež vlastníkom väčšinového obchodného podielu v spoločnosti Š., U.. U. G..C., ktorý mohol byť ako iná majetková hodnota tiež predmetom predaja, a teda ďalšou možnosťou získania finančných prostriedkov pre riešenie hmotnej núdze.

Pokiaľ sa týka príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť, o ktorý príspevok obžalovaný požiadal na základe žiadosti zo dňa 27.04.2010, aj v tomto prípade mal súd za preukázané, že obžalovaný v čase podania žiadosti nespĺňal podmienky na poskytnutie predmetného príspevku, z ktorého dôvodu uviedol v žiadosti nepravdivé informácie za účelom jeho priznania. Z ust. § 49 ods. 2 zákona č. 5/2004 Z. z. vyplýva, že príspevok na samostatnú zárobkovú činnosť sa poskytuje uchádzačovi o zamestnanie vedenému v evidencii uchádzačov o zamestnanie najmenej tri mesiace, pričom za uchádzača o zamestnanie sa v zmysle ust. § 6 ods. 2 písm. b) zákona č. 5/2004 Z. z. považuje občan, ktorý môže

pracovať, chce pracovať a hľadá zamestnanie a je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie úradu a ktorý neprevádzkuje ani nevykonáva samostatnú zárobkovú činnosť.

Obžalovaný žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov podal na ÚPSVaR dňa 04.05.2009, pričom v predmetnej žiadosti uviedol, že neprevádzkuje samostatne zárobkovú činnosť, a to aj napriek tomu, že v tom čase bol spoločníkom obchodnej spoločnosti Š., U.. U. G..C., a teda sa v zmysle ust. § 5 zákona č. 5/2004 Z. z. považoval za samostatne zárobkovo činnú osobu. O tom, že za samostatne zárobkovo činnú osobu sa považuje aj fyzická osoba, ktorá je spoločníkom spoločnosti s ručením obmedzeným bol obžalovaný poučený priamo v žiadosti, ktorú vlastnoručne podpísal. Uvedenie nepravdivých údajov v žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov zo strany obžalovaného malo za následok, že žalovaný bol do predmetnej evidencie zaradený a následne dňa 27.04.2010 požiadal ÚPSVaR o poskytnutie príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť. Na základe uvedených skutočností ÚPSVaR uzatvoril s obžalovaným dňa 26.05.2010 Dohodu o poskytnutí príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť, na základe ktorej bol obžalovanému jednorazovo zo štátneho rozpočtu dňa 08.07.2010 vyplatený príspevok vo výške 2.497,38 Eur a následne dňa 02.08.2010 vo výške 1.404,78 Eur, t.j. spolu vo výške 3.902,16 Eur.

O skutočnosti, že obžalovaný je spoločníkom v obchodnej spoločnosti Š., U.. U. G..C.. sa ÚPSVaR dozvedel až následne po vyplatení príspevku, na základe čoho vyzval obžalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že obžalovaný úmyselne uviedol v žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov nepravdivé informácie, na základe ktorých následne vylákal od ÚPSVaR príspevok na samostatne zárobkovú činnosť, a to aj napriek tomu, že nespĺňal zákonom stanovené požiadavky na vyplatenie tohto príspevku zo štátneho rozpočtu. Obchodná spoločnosť Š., U.. U. G..C.. bola z obchodného registra vymazaná ex offo ku dňu 23.11.2021, pričom až do jej výmazu z obchodného registra boli ako spoločníci tejto spoločnosti uvedený obžalovaný a jeho manželka. Z uvedeného je zrejmé, že do výmazu spoločnosti z obchodného registra nebol podaný návrh na zápis zmeny v osobe spoločníka alebo konateľa predmetnej spoločnosti, a to aj napriek tomu, že obžalovaný sa snažil na základe Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 10.03.2009 deklarovať, že v čase podania žiadosti o príspevok na samostatnú zárobkovú činnosť už nebol vlastníkom obchodného podielu v predmetnej spoločnosti, pretože svoj obchodný podiel previedol na Y.Á. W.. Súd v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že Zmluvu o prevode obchodného podielu, na ktorú poukazoval obžalovaný nemožno považovať za platne uzavretú v zmysle ust. § 115 ods. 3 Obchodného zákonníka, a to z dôvodu, že na predmetnej zmluve absentovali úradne overené podpisy obžalovaného a jeho manželky ako prevodcov obchodného podielu. Okrem toho súd poznamenáva, že obžalovaný bol nielen spoločníkom, ale aj konateľom predmetnej spoločnosti.

Súd sa v tomto smere nestotožnil ani s argumentáciou obžalovaného, že bolo povinnosťou ÚPSVaR overiť si pravdivosť údajov uvádzaných v žiadosti, pretože podľa názoru súdu ÚPSVaR takáto povinnosť nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu, pričom obžalovaný v podávaných žiadostiach vyhlásil, že všetky ním uvádzané údaje sú pravdivé. V prípade, že by aj súd pripustil, že ÚPSVaR mal povinnosť skúmať pravdivosť uvádzaných údajov, s čím sa ale súd v tomto prípade nestotožňuje, konanie obžalovaného by aj tak napĺňalo skutkovú podstatu trestného činu subvenčného podvodu, avšak s tým rozdielom, že v tomto prípade, by išlo o pokus tohto trestného činu, ktorý je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Pokiaľ sa obžalovaný v konaní bránil tým, že v jeho prípade absentuje úmysel konať uvedeným spôsobom, súd k predmetnej argumentácii uvádza, že trestný čin je spáchaný úmyselne, nielen vtedy, keď páchatel chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (priamy úmysel), ale aj vtedy, keď páchatel vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený (nepriamy úmysel). Pri trestnom čine subvenčného podvodu sa zavinenie páchatela musí vzťahovať na vedomosť páchatela, že nie sú splnené podmienky na poskytnutie žiadaného príspevku a tiež na uvedenie nepravdivých údajov ohľadne splnenia podmienok na priznanie tohto príspevku. Z vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu, vyplynulo, že obžalovaný v žiadostiach uviedol nepravdivé údaje, pričom tak urobil za účelom vylákania finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu, a to aj napriek tomu, že v čase podávania týchto žiadostí nespĺňal na ich priznanie požadované podmienky. Je pri tom irelevantné, či páchatel mal vedomosť o význame právnych skutočností uvádzaných v skutkovej podstate trestného činu subvenčného podvodu.

Na základe vyššie uvedeného, keď žalovaný pri podávaní žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi a následne aj pri podávaní žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov a s tým spojenou žiadosťou o poskytnutie príspevku na samostatnú zárobkovú činnosť zamlčal významné skutočnosti ohľadom jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a tiež ohľadom jeho majetkovej účasti v spoločnosti Š., U.. U. G.C., čím uviedol ÚPSVaR do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie uvedených príspevkov, na základe čoho vylákal zo štátneho rozpočtu dávky v hmotnej núdzi spolu vo výške 3.856,40 Eur a príspevok na samostatnú zárobkovú činnosť spolu vo výške 3.902,16, a to aj napriek tomu, že podľa zákona č. 599/2003 Z. z. a podľa zákona č. 5/2004 Z. z. nespĺňal podmienky na ich poskytnutie a takýmto konaním spôsobil ÚPSVaR väčšiu škodu a trestný čin páchal po dlhší čas, uznal súd obžalovaného za vinného v zmysle podanej obžaloby.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zákonom ustanovených zásad pre ukladanie trestov. Z týchto vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako ustanovuje Trestný zákon, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 Tr. zákona.

Obžalovaný skutkom spáchal jeden trestný čin. Súd vychádzal z trestnej sadzby uvedenej v § 225 ods. 4 Tr. zákona, t.j. v rozpätí 3 roky až 10 rokov.

Z hľadiska pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd u obžalovaného nevhliadol žiadnu poľahčujúcu ani príťažujúcu okolnosť.

Vzhľadom k tomu, že súd mal s poukazom na okolnosti prípadu, najmä na čas, ktorý už uplynul od spáchania trestného činu (viac ako 13 rokov) za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, uložil obžalovanému v zmysle § 39 ods. 1 v spojení s § 39 ods. 3 písm. e/ Tr. zákona, trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, a to v trvaní 18 mesiacov.

Taktiež súd dospel k záveru, že s prihliadnutím na osobu obžalovaného a na čas, ktorý už uplynul od spáchania tohto trestného činu, nie je nevyhnutné obžalovanému ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, ale tento je možné podľa § 49 ods. 1 Tr. zákona podmiennečne odložiť. S poukazom na § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Takto uložený trest súd považoval za zákonný, spravodlivý a primeraný, tak okolnostiam prípadu ako aj osobe obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d, § 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.